

14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου Κων/πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Ἰουστίνου ὁσίου (Πόποβιτς) τοῦ ἐν Σερβίᾳ (†1979).

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ**). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἥτοι ἡ ἀ' στάσις τοῦ α' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

*** * ***

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Προφήτου προσόμοια
ς'.

ᾠδὴ 4 Πα ρ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ει ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σχεις τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

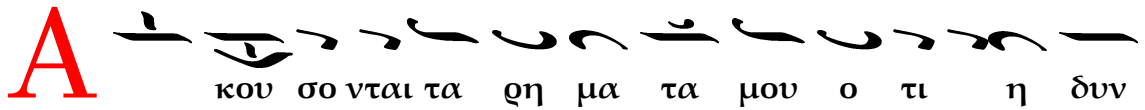
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

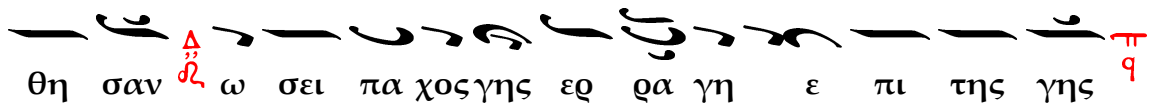
την κε φα λην μου

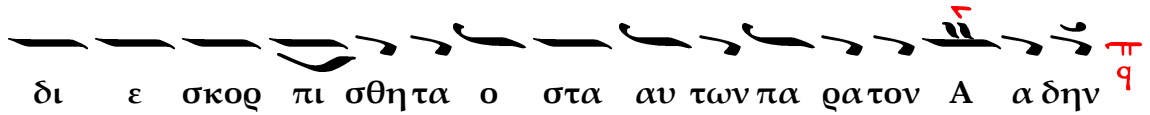
Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

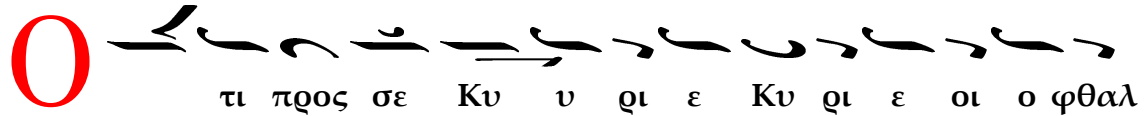
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

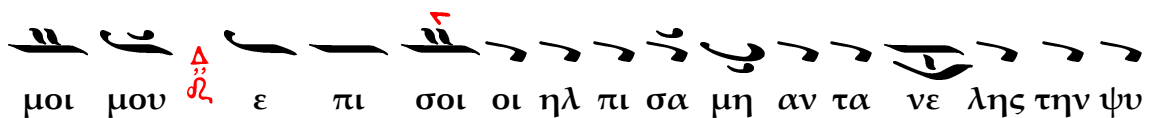
οι κρι ται αυ των

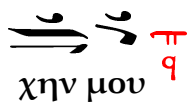
A κου σονται τα ρηματα μου οτι η δυν

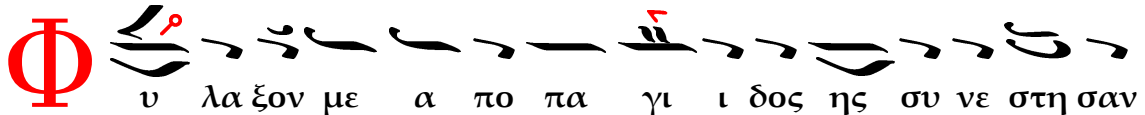
θησαν ωσει παχος γης ερραγη επι της γης

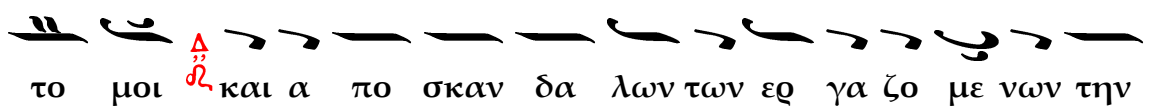
διεσκορπισθητα οστα αυτων παρατον Ααδην

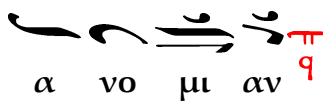
O τι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

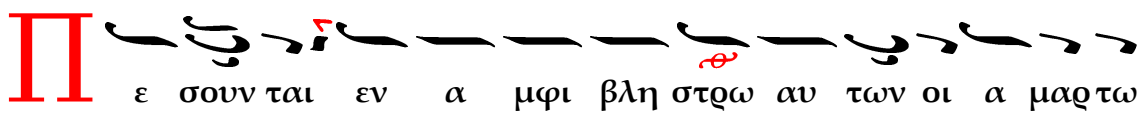
μοι μου επι σοι οι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χην μου

Φ υλαξον με απο παγιιδος ης συνεστησαν

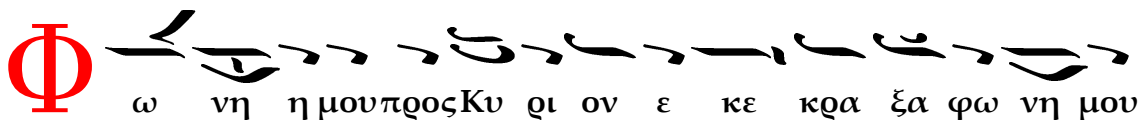
το μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την

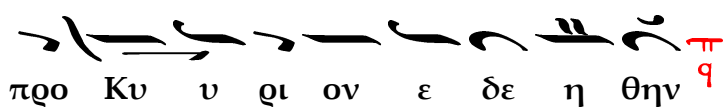
α νομιαν

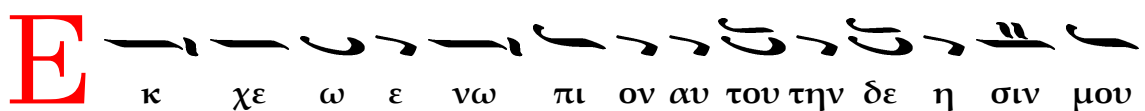
Π εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω

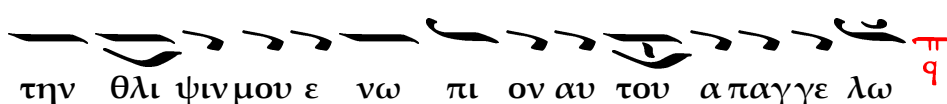
λοι καταμονας ειμι εγω εως αν παρελ

θω

Φ ωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη μου

προ Κυ υριον εδεηθην

E κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευμα μου ^π₉

και συ εγνωστας τριβους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυτη η ε πορευ ο μην ^Δ₂ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντην ψυχην μου ^π₉

Ε κε εκραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει

η ελπισμου με ρι ις μου ει εν γη ζωωντων ^π₉

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θην σφοδρα ^π₉

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂ ο ο

τι εκραται ωθησαν υπερ ε με ε ε ^π₉

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^π₉ του ε ξο μο

λο [†]χ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι ι ι σου ^π9

^{Πα}**T** ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ χας ^π9 προ σδε

ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π9 και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν ^M α α μαρ τι ι ι ων ^{Πα} ^φ ο τι ^π9

μο ο νο ς ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α

α α στα α α α σιν ^π9

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι [†]χ ^π9 ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π9

^{Πα}**K** υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^M ^{Πα} ^π9 και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^π9 και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν ^M τι ι εκ νε ε ε κρων ^{Πα} ^φ ο τι αυ ^π9

τος ε στι ι ι ιν ο ο θε ο ο ος η η η μω ων ^{Δι} ^φ ^π9 ^Δ

^{Πα} ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^φ ^π9 εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ^π9

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^π9 [†]χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μου ^π9

^{Πα} **Δ** ευ τε λα οι υ μνησω ω μεν και προ σκυ νη σω μεν
^{Πα} Χρι ι στον ^π₉ δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων Α
να α α α στα α α α σιν ^π₉ ο τι αυ τος ε στι ι
^{Δι} ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων ^{Πα}₉ ο εκ της πλα
νη ης του ε ε εχ θρου ^π₉ τον κο ο ο σμον ^Δ₉ λυ τρω
σα α α α με ε ε ε νος ^π₉

Ἑτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

^π₉ **Στίχ. δ'.** Γεννηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^π₉ ^χ₁
εις την φω

νην της δε η σε ω ω ω ως μου ^π₉
^{Πα} **Ε** υ φρανθη τε ου ρα α νοι ^Δ₉ σαλ πι σα τε τα θε
^{Πα} με λι α τη ης γης ^π₉ βο η η η σαα τε τα α
ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ υ νην ^π₉ ι δου γαρ
^Μ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ
^{Πα} ρω ω προ ο ση η η λω ω ω σε ^π₉ και ζω η
^{Ζω} η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρω ω σε ε ^Ζ₉
^{Πα} τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρω ω ω

ω πος

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου γ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Χ α ι ρο ις Ε λ ι σ σαι ε παν σο φε συ γαρ κα θα ρας
τον νεν η δο νων των τσ σω μα τος υ πε δε ξω εν
δο ξε τας αυ γας τας τσ Πνευ μα τος τοις ε φε
ξη ης τε πα σι με τε δω κας και ο λος
ω ω φθης φω το ει δε στα τος ο ο θεν ε σκη
νω σας προς το φως το α δυ τον υ περ η μων παν το
τε δε ο μενος των ευ φη μς εν των σε

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη μς ε πι τον Κυ ρι ον

^{Πα} Σ ^{Νη} ε Ε λισ σαι ε μα κα ρι ε ο ζη λω της Η
^{Πα} λι ου ^θ εν ^χ δι πλω τω χα ρισ μα τι ^{Δι} ^π ⁹ κα τα λαμπρου νο
^{Πα} με νον ^Δ ^θ ^χ κα τα λει ψας αι θε ρι ος ^π ⁹ αρ μα τη
λα α της ον τως ε δει κνυ το ^π ⁹ ου τη μι
^{Νη} μη η σει ρει θρα πο τα μι α ^π ⁹ χα α ρι τι
^{Πα} ε στη σας ^θ ^χ και δι ηλ θες εν δο ξε πε ρι χα ρως ^π ⁹
^{Δι} ^{Νη} κα τα γλα ῖ ζο μενος ^Δ ^θ ^χ και με γα λυ υ νων ^π ⁹ ^ν ^Δ ^χ ρι στον ^Δ

^θ ^χ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

^θ ^χ πρωΐας ^θ ^χ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
^θ ^χ ον

^{Πα} Π α λαι πι στη Σω μα νι τι δι παι δα χα ρι
^{Πα} ^θ ^χ ζη ευ χης ^θ ^χ ον θα νον τα ε ξη γειρας ^{Δι} ^π ⁹ ως Προ φητης
^{Πα} ^Δ ^θ ^χ εν θε ος ^Δ ^θ ^χ ι ε ρως θαυμα ζο με νος ^π ⁹ αλ σι δε
πα α λιν υ δα τα α γο να ^π ⁹ σα φως με
^{Νη} τα α γεις εις γο νι μο τη τα ^π ⁹ θα αυ μα τα

Πα
 α πειρα εκ τε λεις τη χα ρι τι τς παν τςρ γς

Δι
 Πνευματος κα ρι ε ο θεν υ μνς δ μεν σε

Ἑτερα Προσόμοια γ'. (Ἐκ τῆς Φυλλάδος).

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τς

Α ντι λη πτο ρα με γι στο ον και προ στα

την θερ μο τα τον σε Ε πι γι νω ω σκον τες πα αν

σε βα σμι ε Ε λι σσαι ε κρα ται ου με θα εν

θλι ι ψε σι παν το τε και δει νων ε πα γω γαις

πει ρα σμων ε πι τα σε σιν α σθε νει ας τε και νο

ση η μα σι τοις σω μα το φθο ροις με γα λυ

νον τες τον δο ον τα δι πλην την χα ριν σοι εν δο ξε

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ο Να ος σθ ο α γι ο ος ι α τρει
 ον εν δε δει κται ι ε ρον πα νε ευ φη με ε εν
 δον γαρ αυ τθ εν α στρα παις κα ταυ γα ζσ σα η
 χα α ρις τθ Πνευ μα τος ε νοι κει πο τα μη δον
 κε νθ με νη τοις πε ρα σι και α κε νω τος δει κνυ
 με ε νη Προ φη τα θε η γο ρε τθ Θε σβι
 τθ κληρο νο ο με Ε λισσαι ε με γα λω νυ με

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Ο ι τω θει ω τε με νει σθ θ α γρυ πνθν
 τες ε κα στο τε σε κα θι κε τε ευ ο μεν πα αν σε
 βα σμι ε Ε λισσαι ε αυ θις ει λη σον την θε ο
 χα ρι τω τον Θε σβι τθ μη λω την και την θα
 λασσαν πα τα ξον των πα θων η μων ο πως σω ω
 οι πε ρα σω μεν εν τευ θεν προς λι με νας α πα

θει ει ας και την ε κει σε κα τα παυσιν

Δόξα. Τοῦ Προφήτου

Ἦχος Πα

Νε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Προ φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του

θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ου

δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η και ε

κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι α ει

ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ ψι ι στοιοις

λει του ουρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις παν τα

χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι

τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι αι ι λα

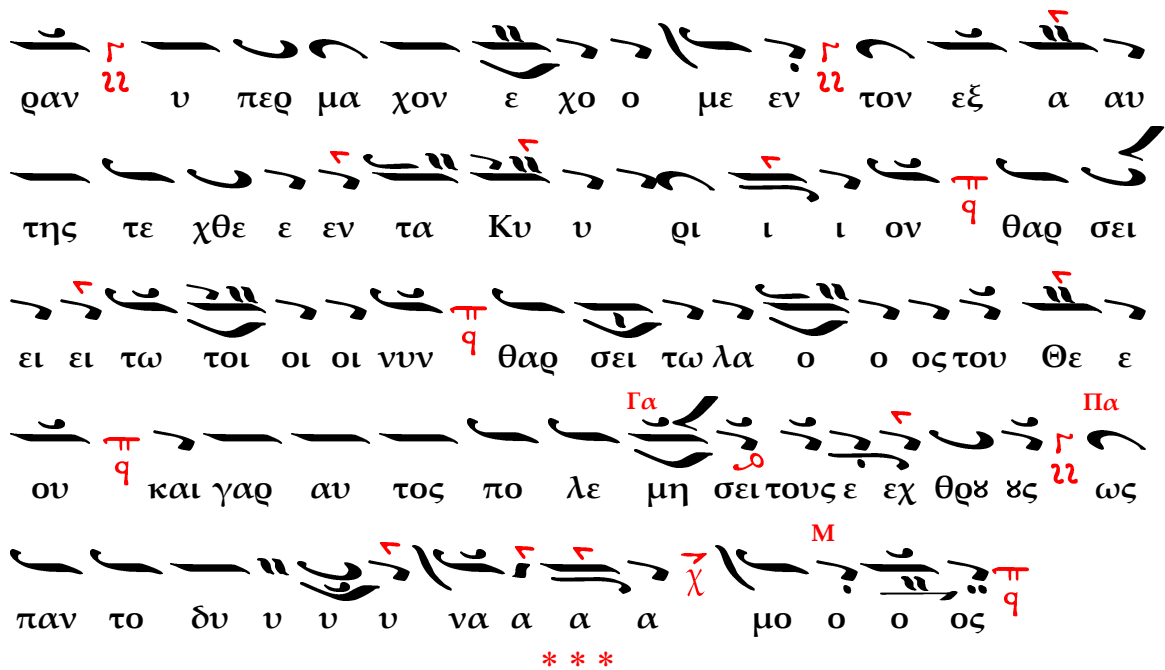
σμο ον ται αις ψυ χαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας τῶν αἰ ὠ
νων α α α μην ^{π ρ}
Τ ^{Πα} ἡν παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν τὴν ἐξ αν θρω ὤπων
^{Νη Πα} σπα α ρεῖ εἰ εἰ σαν ^{π ρ} καὶ τὸν Δε σπο τη ἡν τε ε
κου ου σαν ²² τὴν ε που ρα α α νι ι ι ον
πυ υ υ υ λην ^{π ρ} υ μνη σω ὤμεν Μα ρι ι αν τη ἡν
Παρ θε ε ε ε ε νον ^{π ρ} τῶν Α σω μα τῶ
ων το ο α α σμα καὶ τῶν πι στῶν το ἐγ καλ λῶ ὤ
ῶ ὤ πι ι ι ι σμα ^{π ρ} αυ τη γαρ α νε δει εἰ εἰ χθη
ου ρα α νος ^{Δ 22} καὶ να ο ος της θε ε ο ο ο
τη η η η τος ^{π ρ} αυ τη το με σο τει χον της ἐχ θρας
κα θε ε λου ου σα ²² ^{Δι} εἰ ρη νη αν τει ση η ^{Πα} ξε ε ²²
καὶ το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ὠ ὠ ὠ ὠ ξε ^{π ρ}
ταυ την ουν κα ^{Μ Πα} τε χο ον τες της πι στε ὤς την αγ κυ υ

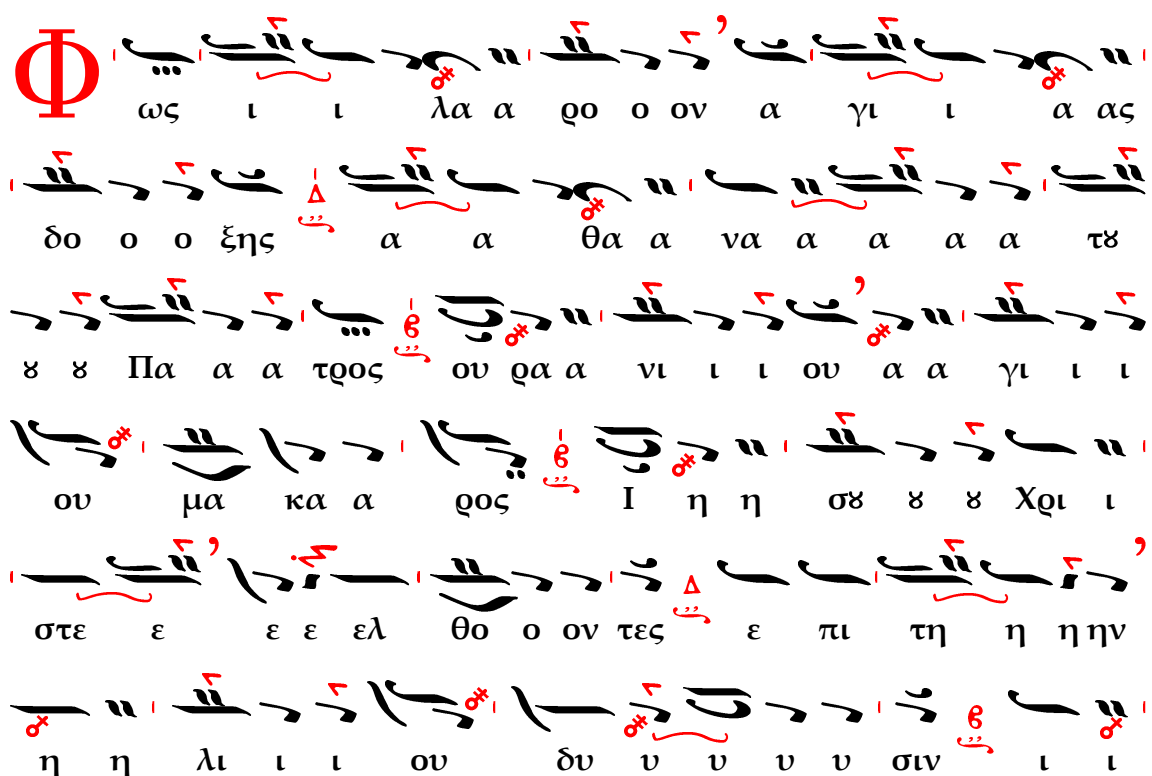

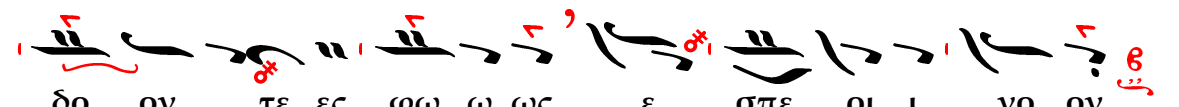
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

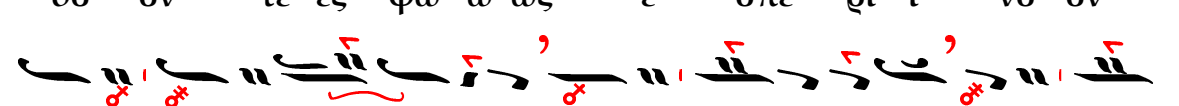
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

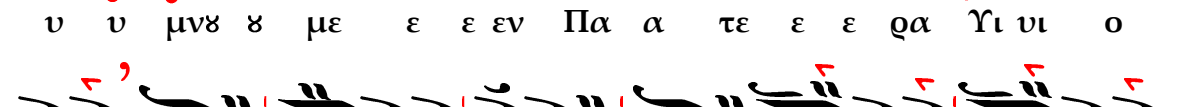
Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

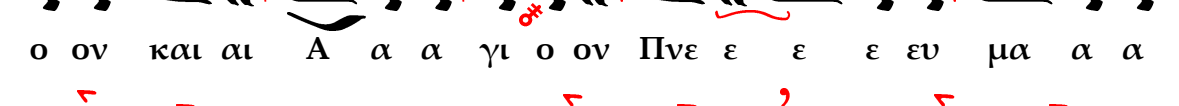
Ἦχος Δι-Θ

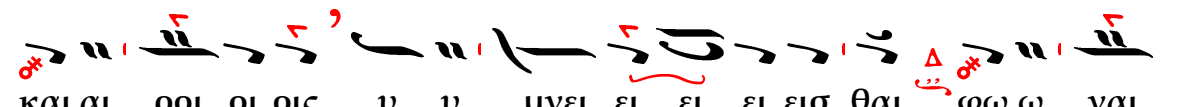

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

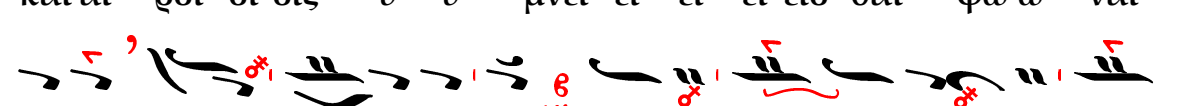

 υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

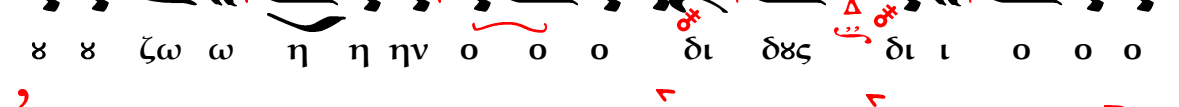

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ

 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει

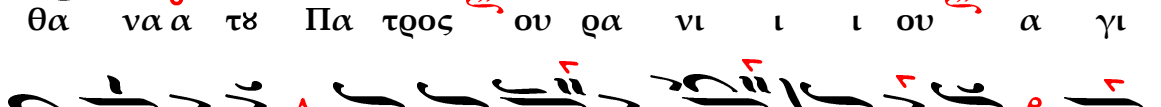

 ει

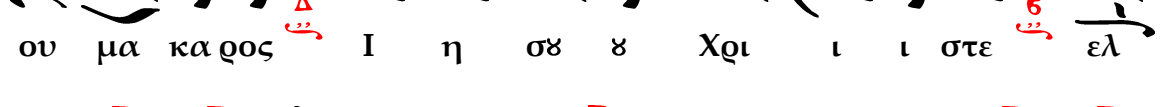
Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τϝ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα καρος Ι η σϝ ϝ Χρι ι ι στε ελ

 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ϝ δυ υ υ

σιν ^Δ ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον ^{Ζ'} υ μνδ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον ^Δ και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον ^Θ α ξι ο ο ον σε ^Δ εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις ^{Ζ'} Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ^Δ ζω η η η ην ο δι ι
^Θ δς ^Δ δι ο ο ο ο ο ⁺ κο ο σμος ^{Ζ'} σε ε δο
 ξα α α ^Δ ζει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

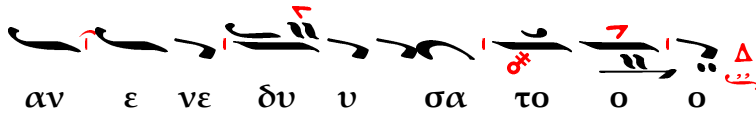
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^Δ ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ^Θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο ^Δ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^Δ ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ^Θ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ^Δ

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ^{Ζ'} ευ πρε πει

Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γ', ιθ' 15-21 & Δ', β' 1-22).

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ, πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου· καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ ἤξεις, καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ ἀπὸ Ἀβελμαουλά εἰς Προφήτην ἀντὶ σοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ εὕρισκει τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν Ἐλισσαιὲ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας καὶ ἐπέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ εἶπε· καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· πορεύου, ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι. Καὶ ἀνέστρεψεν ἐξ ὀπισθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσσε, καὶ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν ἤψησεν αὐτά, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον τὸν Ἡλιὸν ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιὸν καὶ Ἐλισσαιὲ ἐκ Γαλγάλων. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸν πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ. Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ εἰς Βαιθήλ πρὸς Ἐλισσαιέ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγnows, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καί γε ἐγὼ ἔγnowκα, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸν πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὲ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ πρὸς Ἐλισσαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγnows ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καί γε ἐγὼ ἔγnowκα, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλιὸν· κάθου δὴ ὧδε ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν Προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν. Καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιὸν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλησε, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη

τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτούς, καὶ Ἥλιου εἶπε πρὸς Ἐλισσαιέ· αἶτησαι τί ποιήσω σοι πρὸ τοῦ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γεννηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἥλιου· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλήν, ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴν ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρησεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἥλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετον τὴν μηλωτὴν Ἥλιου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἥλιου τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἥλιου Ἀπφά; Καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου· καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηραῶς. Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχώ ἐξεναντίας καὶ εἶπον· ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα Ἥλιου ἐπὶ Ἐλισσαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἰεριχώ· καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισσαιέ. Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή, καθὼς σύ, Κύριε, βλέπεις, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε. Τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκέτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

Βασιλειῶν Δ' τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε', ἐκλογὴ στίχων).

Καὶ Νεεμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως τῆς Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς, λελεπρωμένος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισσαιέ ἄνθρωπος Θεοῦ, εἶπεν· ἐλθέτω δὴ πρὸς μὲ Νεεμὰν, καὶ γνῶτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθε Νεεμὰν αὐτοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων. Πορευθεῖς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις καὶ ἐπιστρέφει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμὰν, καὶ ἀπῆλθε καὶ

εἶπεν. Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκὸς μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; Καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σε, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Βασιλειῶν Δ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 8-37).

Ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλισσαιὲ εἰς Σωμάν· καὶ ἐκεῖ, γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν ἄρτον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Ἴδου δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον, τόπον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν. Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν· Ἴδου ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαί σοι; Εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἰμι οἴκῳ ἡσυχάζουσα. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; Καὶ εἶπε Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ εἶπε· κάλεσον αὐτήν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔσθη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥρα αὐτὴ ὡς ἡ ζῶσα καὶ σύ, περιειληφυῖα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ κύριε, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἠνδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, πρὸς τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἄρον αὐτόν πρὸς τὴν

μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλον δὴ μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία, οὐδὲ σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, καὶ πορεύου· μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι ἂν εἴπω σοι· δεῦρο, καὶ πορεύσῃ, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, εἰς ὅρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὅρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐγένετο ὥς εἶδεν Ἑλισσαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἴδε ἡ Σωμανίτις ἐκείνη. Νῦν δράμε εἰς ὑπάντησιν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· Εἰρήνη σοι. Εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου. Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ. Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἑλισσαιὲ εἰς τὸ ὅρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγισε Γιεζί ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἑλισσαιέ· Ἄφες αὐτῇ, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ· καὶ Κύριος ἀπέκρουφεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ ῥησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου, ὅτι οὐκ εἶπον οὐ πλανήσῃ μετ' ἐμοῦ; Καὶ εἶπεν Ἑλισσαιὲ τῷ Γιεζί· Ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὖρης ἄνδρα, οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν· καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἄνθρωπος, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη Ἑλισσαιέ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. Καὶ Γιεζί διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλισσαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκός, κεκοιμημένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλισσαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἀνέβη, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτό, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνεκάλυψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις· καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

Καὶ ἐξεβόησεν Ἑλισσαιὲ πρὸς Γιεζί, καὶ εἶπε· Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἑλισσαιέ· Λάβε τὸν υἱόν σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Σημ. Τὸ παρὸν πρῶτον ἰδιόμελον παραληφθὲν ἐκ τῆς λιτῆς τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου. Ἐκ σεβασμοῦ δὲ πρὸς τὴν μακρὰν συνήθειαν, ἐτηρήσαμεν αὐτό.

ᾠδὴ α'. Γερμανοῦ.

ᾠδὴ α' Πα φ

Πνευματικοίς ἡμῶν Προφηταῖς
Χριστοῖς ἀπαγγέλλετε εὐφροσύνην
σωσάντων ἡμῶν ἡλιασάροθι
ἐξ ἡμῶν ὁμογεγεννημένοι
καὶ ἡμῶν ἐλίσσαιοσιν τὴν χάριν
δεξαμέντο διπλὴν παρὰ Θεοῦ
φωστρησάμενοι οἱ κλημένοι
εὐχόμενοι ὡς ἡμεῖς ἀπαύστως
πρωτοψύχων ψαλμῶν

μων
π
q

ᾠδὴ ὁ αὐτός. Γεωργίου Ῥήγα.

ᾠδὴ 4 Πα ρ

Α ^{Πα} σμα τι κως ση με ρον πι στοι τον Προ φη η την
Κυ υ ρι ι ι ς υ υ μνοις τι ι μη η η σωω ω
ω μεν ^π τον θει ον Ε λισ σαι ον και παμ φα α η φω
στη ρα της οι οι κου με ε ε ε νης ^π τον α α υ
λοον ε πι ι γης βι ο την ε πι δει ξα με ε νον
και κα θαρ θε ντι λο γι ι σμω τας αυ γας τς
Πνε ευ μα τος εισ δε ξα α α α με ε ε ε νον ^π
την α κε νω τον πη γη ην των θαυ μα α των ²² και Προ
φη των ε ξαι ρε τον εγ καλ λω ω ω ω πι ι ι ι
σμα ^π πρε σβευ ει γαρ Κυ υ ρι ι ω ε λε η θη ναι
τας ψυ χα α α ας η η η η μων ^π

ᾠδὴ ὁ αὐτός.

Λ αμ πρα και φω το φα νης α νε τει ει λεν η μνη μη
ς ^π Προ ο φη η η τα ^π εν τω στε ρε ω μα τι
της τς Χρι στς Εκ κλη η σι ι ας ²² των πι στων τας

καρ δι ι ας κα ταυ γα α α α ζ 8 8 8 8 σα ⁹
εν η συ νελ θον τε ες οι φι ι λε ε ε ο ο ο ορ
τοι ⁹ τοις α σμα σι κα τα στε ψω ω μεν σε τον α
οι δι ι μο ον ²² και αι πα νε ε ε ε ντι ι ι
ι μον ⁹ ε χον τες τον Να ον σου θαυ μα των και ι
α σε ε ω ων πλ 8 σι ο βρυ το ον κρη η νην ²² προ
χε ο νταως να μα α τα α ²² των ψυ χι κων η μων και σω
μα τι ι κων τραυ μα α α α τω ω ων την ι ι α
τρειει ει ει αν ⁹ δευ τε ουν α πα αν τες ι ι κε τι ι
κως ⁹ προς αυ τον α να κρα α α α ξω ω ω ω
μεν ⁹ θε η γο ρε Προ φη τα τ 8 Χρι στ 8 ²² ο τω θρο
νω της με γα λω ω συ υ νης ²² τ 8 Θε 8 8 8 πα
α ρε ε ε στως ⁹ μη παυ ση προ σβε ε ευ ω ων ²² υ
περ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων ⁹

Ὁ αὐτός.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, καὶ προόπτα τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὁ
μεγαλουργήσας τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, τὴν ποιμήνην σου,
τὴν ἐξόχως σὲ τιμῶσαν περιφύλαττε, ῥυόμενος αὐτὴν ἀπὸ πάσης

νόσου καὶ βλάβης τῶν ἐναντίων. Ὁ ἰασάμενος τὰ ἄγονα ὕδατα, καὶ τὰς ἀκάρπους ψυχὰς ἡμῶν ἰάσαι, πρεσβεύων ἀπαύστως πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἑλίσσαιε πανσεβάσμιε.

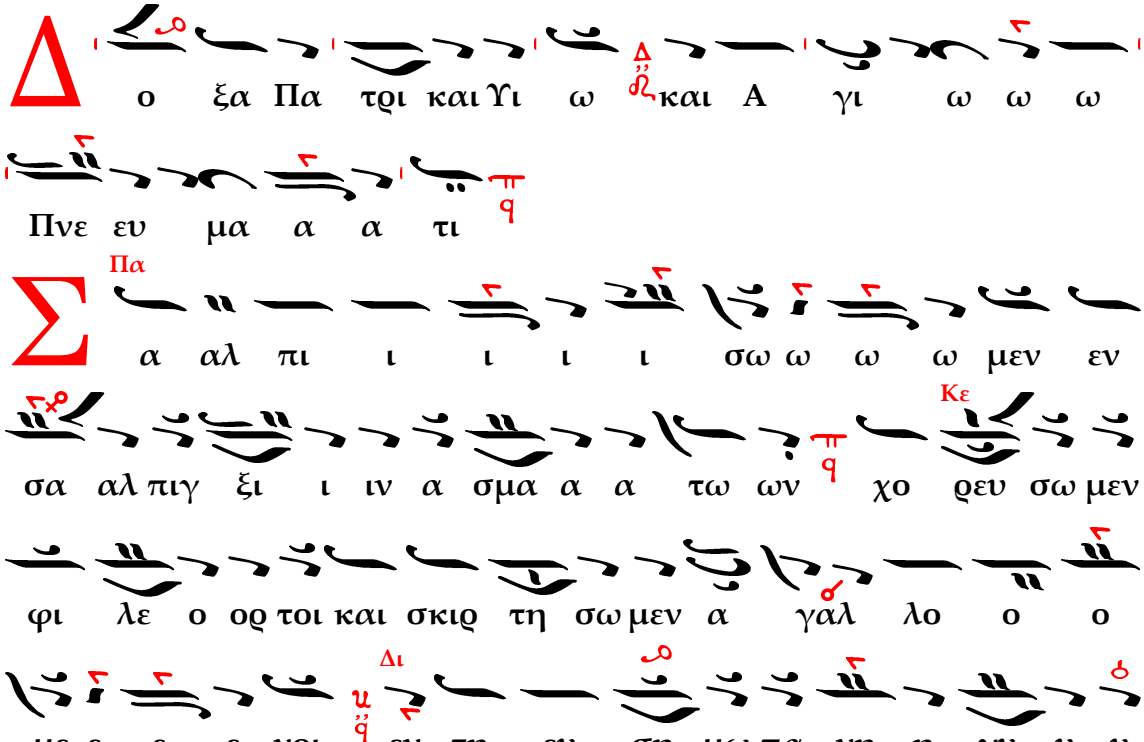
Ὁ αὐτός.

Ὁ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων ἐπόπτης, Ἑλίσσαιος ὁ μεγαλῶνυμος, ἐπέφανεν ἡμῖν σήμερον ἐν τῇ φαιδρᾷ αὐτοῦ μνήμη, διανέμων τὰς αὐτοῦ δωρεὰς ἀπὸ τῶν πλουσίων χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος. Ἀγαλλιασώμεθα οὖν φιλέοργοι καὶ εὐφρανθῶμεν, καὶ ἐν φωναῖς ᾠσμάτων μελωδικῶν, τῇ δόξῃ αὐτοῦ προσπελάσωμεν, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτούμενοι· φιλόανθρωπος γὰρ ὢν, ἔλεεῖ τοὺς μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας, τὴν μνήμην αὐτοῦ ἑορτάζοντας.

Ἦχος β΄.

Ἡλίας ὁ θεόπτης καὶ ζηλωτής, ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ ὡς εἰς οὐρανούς ἀνέβαινεν. Ἑλίσσαιος δὲ τῆς μηλωτῆς ἐκείνου κληρονόμος, καὶ μυστιπόλος τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰν ὁδὸν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐστέλλετο, καταγλαΐζων τὸν κόσμον ταῖς τῶν θαυμάτων ἀστραπαῖς. Πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς νῦν, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν πανέορτον, ἀναβοήσωμεν· Ἑλίσσαιε πανένδοξε, ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, καὶ παράσχου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πα ρ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

 Πνε ευ μα α α τι

 Πα

 α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν

 σα αλ πι γ ξι ι ι ν α σμα α α τω ων χο ρευ σω μεν

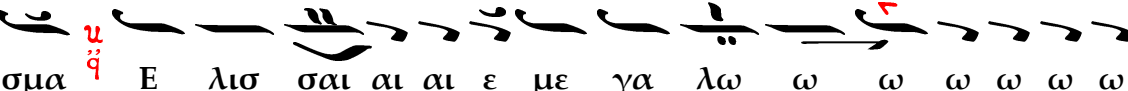
 φι λε ο ορ τοι και σκιρ τη σω μεν α γαλ λο ο ο

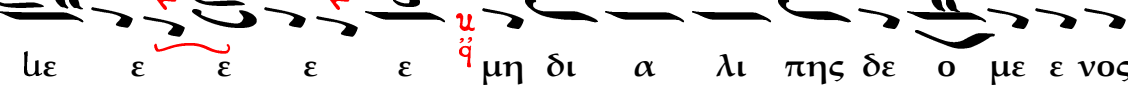
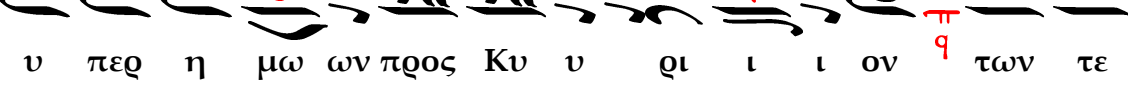
 με ε ε ε νοι εν τη ευ ση μω πα νη η γυ υ υ

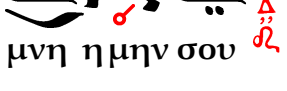
ρει τη ης Ε εκκλη σι ι ι ι ι α ας Χρι ι
 ι στδ ση με ρον γαρ ο χο ρος των Προ ο ο
 φη η η των συν ε ορ τα ζωων τοις πι ι ι στοις
 α ο ρα τως ε ε φε στη η κε και τον την χα ριν τδ
 Πνευ μα α τος δι πλην λα α βο ο ντα εν δο ξον Προ
 φη την Κυ ρι ι ι ς τοις α σμα α σιν ως εν στε εμ
 μα α σι κα α τα στε ε ε ε φει τον ι σα
 γγε λως ε πι γης βι ω σα ντα ως α σα αρ κον
 τον α σκευον και α κτη μο ο να και της παρ θε νι ι
 ας το ς ρα νο πεμ πτο ο ον κει μη η η η η
 λι ι ι ι ον τον κα τα λι πο ο ντα τα α πα
 α α ντα και τω κα λε σα α ντι α κο λθ θη η
 σα ντα α Θε σβι ι ι ι τη τον πο τα μο ον τον
 α ειρ ρο ον των θαυ μα α α των την πη γην των ι
 α σε ε ων τον την δυ να α μιν και ε πι των
 στοι χει ει ων λα βο ο ο ο ντα αυ τον εν ση με

 ρον και αι η η μει ει εις ^Δ₂ εγ κω μι α α ζο

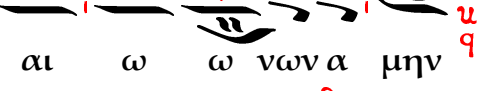
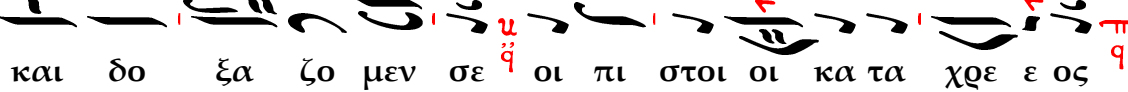
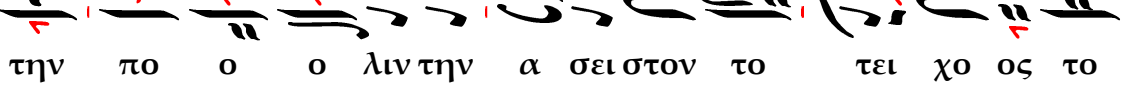
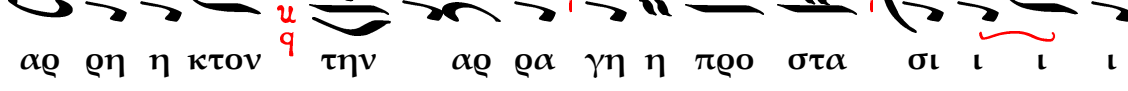
 ον τες ου ου τω ως ει ει πω ω ω μεν ^π₉ Προ

 φη των ε ξαι ρε τον α γλα α α ι ι ι ι

 σμα ^u₉ Ε λισ σαι αι αι ε με γα λω ω ω ω ω ω

 νυ υ με γα λω ω νυ υ με ε ε ε ε ε

 λιε ε ε ε ε ^u₉ μη δι α λι πης δε ο με ε νος

 υ περ η μω ων προς Κυ υ ρι ι ι ον ^π₉ των τε

 λθ θ ντων ε εν πι ι ι σται την α ει σε βα α στον

 μνη ημην σου ^Δ₂

Ἦχος ^λ₉ Πα ρ

^λ₉ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ^λ₉ ω νας των

 αι ω ω νων α μην ^u₉
Μ α κα ρι ζο μεν σε ^u₉ Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^π₉

 και δο ξα ζο μεν σε ^u₉ οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος ^π₉

 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

 αρ ρη η κτον ^u₉ την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι

αν και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω ω
ω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα ρ

Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη μεν
και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμὴν,
τὸ δὲ Ἀμὴν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

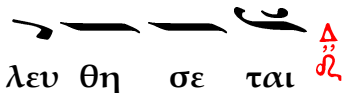
Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
και πε ρι ε ζω σα το

Αγαλ λι α σθω η κτι σις ου ρα νοι οι ευφραι
νε σθω σαν χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ
νης Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε
τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα να τον νε κρω
ω ω σας ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
κο τα τον Α δαμ παγ γε νη α να στη σας ως φι

λα ανθρωπος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην η τις ου σα

λευθη σε ται

Β^{Πα} ασι λευς υ παρχων ου ρα νου και γη ης α κα τα

ληπτε ε κων ε σταυρωσαι δι α φι λανθρωπι ι αν

ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη

και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν τοις κα

τα χθο νι οις α νε στη ω του θαν ματος πως θα

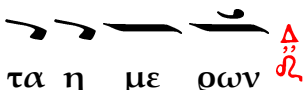
να α του ε γευ σα το η των α πα αν των ζω η

αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα

ζον τα και λε γον τα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εις μα κρο τη

τα η με ρων

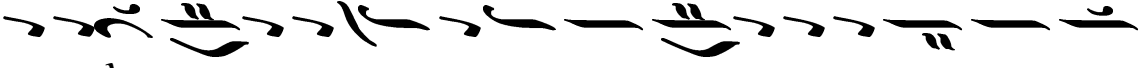
Γ^{Πα} υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με

τα σπουδης και ο θυς μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα
 σου ^Δπα ρα δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αυ μα ^Δτοις Α πο στο λοις ε
 λε γον ^πα νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
 το με γα ε ε λε ε ος ^π

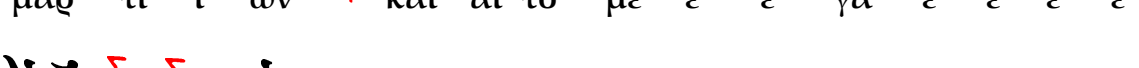
Δόξα. Τοῦ Προφήτου

Ἦχος ^ΔΝη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν
 Τ ων προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ
 φα εις φωω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης ^Δ
 εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν
 και Ε λι ισσαι αι αι ον ⁶ και Χρι στω εκ βο η η
 σω μεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ^ν ε ευσπλαγ χνε
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^Δπα ρα σχου τω ω ω

 ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις των προ

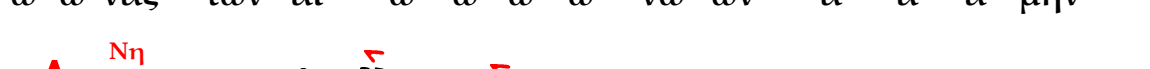
 φη η η τω ω ω ων σου α α φε σι ιν α

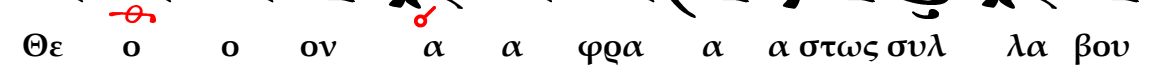
 μαρ τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ἦχος Νη ς

 Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

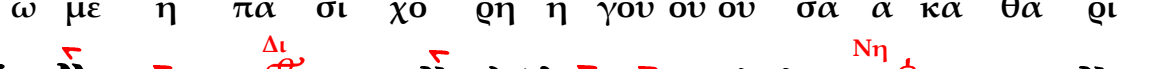
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

 Α νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε η τον

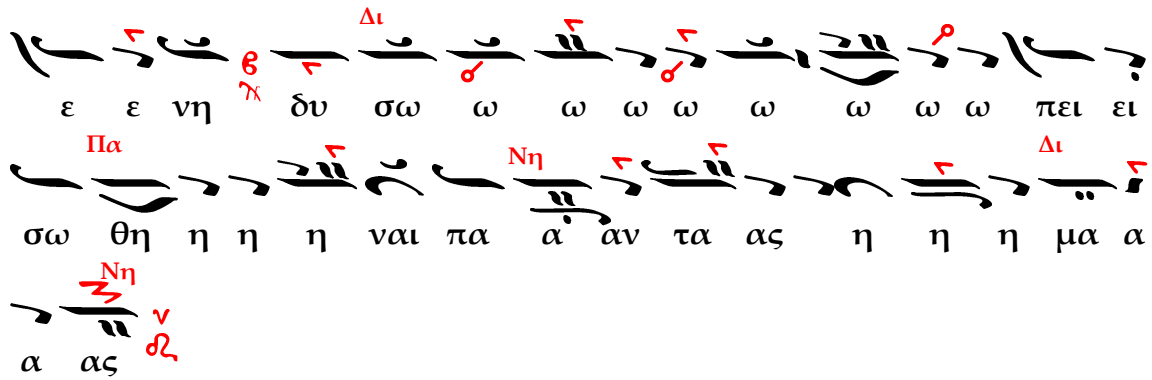
 Θε ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου

 ου ου σα α σα α αρ κι Μη τηρ Θε ου ου ου

 του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι στου σων ι κε των πα

 ρα α α κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω ω ω

 ω με η πα σι χο ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι

 σμο ο ον τω ων πται αι σμα α α α των νυν τας η μων

 ι κε ε ε σι ι ι ας προ σδε ε ε ε χο ο με

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(**τρὶς**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**τρὶς**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

T ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρατιω των φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
 μα ^Δ α νε εστης τρι η μερος Σωτηρ δωρου με
 νος τω κοσμω την ζωην δι α του το αιδυνα α
 μεις των ουρανων εβοων σοι Ζωοδοοτα ^Π
 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη
 βασιλει α σου ^Δ δοξατη οι κο νομι α σου μο νε
 φι λα ανθρωπω πε ^Π

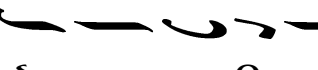
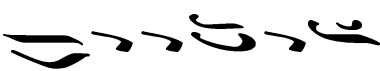
Δόξα. Τοῦ Προφήτου.

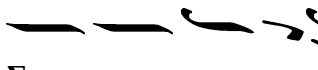
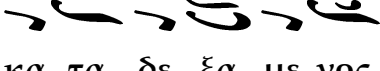
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ^Δ Δι-Θ.

Τη κλησει προσεδραμες τη τῃ Θεσβι του θερμω ^Θ
 και πληρης γε γενησαι των θεϊκων δωρεων ^Δ
 λαμπροτητι βι σῃ ^Θ οθεν εθαυμαστωθης Ελισ
 σαι ε Προφητα ^Δ θαυμασι παραδοξοις ως θε
 ραπων Κυριου ^Θ ωπρεσβευε δε ο μεθαυπερ
 των ψυχων ημων ^Θ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαίωνος αποκρυφον και Αγγελοις αγνω

 στον μυ στη ρι ον
 δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

 γης πε φα νε ρω ται
 Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

 σαρκου με νος
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος
 δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

 ων

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *